

SZOLNOK-DOBOKA

Megjelen minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő:

Hirdetési árak: egész oldal 48 K.

Hivatalos hirdetések garmondsora 30 fillér.

Szerkesztőség a Sörház-utcában 1. sz. a. az emeleten van.

Dr. Br. HORVÁTH EMIL.

Előfizetési ár: egész évre 10 K.

Néptanítóknak, lelkészeknek és körjegyzőknek 8 kor.

Szerkesztőségi óra minden hétköznapon d. u. 2-3.

Társadalmi bajok.

Dés, jun 14.

IV.

Kezdetől fogva arra törekszünk, hogy társaságbeli emberek legyünk. A »zóón politikón« soha jobban meg nem nyilatkozott, mint ma. Az ókor csak — mondhatni — közjogi értelemben vette e nevet, ma azonban már minden téren dühöng a társulás után való vágy. Kis gyermekeinket már szoktatjuk a »barátkozás«-ra és nagyon leszóljuk a vad falusi gyermekeket, kiknek egészséges ösztöne tiltakozik a hamaros tettetett bizalmaskodástól. Oh ti jól nevelt pukkedlíz, illetelmesen kezelt csókoló, képes könyvet olvasgató automaták, be sajnálom tőletek a gyermek nevet!

Pedig mennyi veszélyesség, hány keserves óra eredménye az a mindig tiszta ruhás szalon-baba. Mesterségesen meglassított gondolkodás, előlt sejtelmek, szárnyaszegett egészséges vágyak temetője az a válligérő aranyhajás baba, a kit a mama játékszerűl, idegenek előtt pedig a szalon szükséges díszének használ s nem értékelt többre, mint a lakkos japáni paravánt.

Szeretném megráznai azt a szegény fél-embert, felpeszíteni alvó vérét, tárgyat adni vágyainak, beteljesíteni féltve rejtgetett ábrándjait: eredj, fuss, játszá! piszkold össze a ruhádat s száguld be a mezőre! S ha majd tüske megtépi ruhádat, tarló feltört, vad-hogáncs összekuszálta sima fürteidet, tépetten, csapzott hajjal, verejtékesen, de a szabadság felséges tudatával jöjj vissza s követeld emberméltóságod jogait.

Nem a civis Romanus pöffeszkedő gögje jelzi az ember igazi büszkeségét. Nem érzi más ezt, csak a szabad természet szabad lakója. Nem a társulás, a gyermekzsúrok nevelnek embert, hanem a leghatalmasabb öserő: a természet. Szeretessétek meg a mindenség templomát a gyermek fogékony

lelkével, mutassátok meg mindazt a példát, mit e nagy mester élőképben rendez s bizony százszor inkább ember lesz a gyermekeketekből, mintha hat éves korában már balkézrel eszik. Ez a társulás, melyet ilyen uton-módon akarnak elérni — szánni való. Megrontja a szívet, eltespeszti a lelket s nem embert, de majmot nevel.

A mai generáció nem alkalmas ama óriás idea megvalósítására, mely a társadalom előtt áll: elsőbbsen önmagának a reorganizációja s azután az évezredek mulasztás pótlása.

Soha annyi felületes ember nem akar felszínen maradni, mint ma, Fél, negyed tudással már szaktudóst játszanak, teljesen tudatlanok, vakmerő skepszissel imponálnak, ortografiai tojástanácsosok stylus-művészekké fejlesztik magukat, bornírt agyvelők szektát alapítanak és — mindenkinek akad követője, hive.

Nem az igazi tudósé az érdem, nem a munka nyeri el a jutalmat. A ki ma dolgozik, az legtöbbször az ismeretlenség szürke homályában marad, a szereplőké gyakran csak a dekorum.

Századvégi (vagy eleji) dekadenciának nevezzük és gyönyörködünk pervers izlésvágyak testetöltésében. Nyegleségünk tetszik önnön magunknak és nevetjük, a ki megszól érte, az erénycsöszök mindig bűnösebbek a vétkezőknél, ez igaz, de ma már szükség volna valamiféle ellensúlyra, mert összes be rendezkedésünk alapján a családi élet kezd elfajulni. Kötelékei már oldódnak, összetartó kapcsa már rég elhullott, csak a megszokás s a nyilvános botránytól való félelem tartja össze matrimoniális viszonyaink egyharmadát.

Ilyen körülmények között egészséges, egységes társadalomról gondoskodni agyrém.

Nincs és nem is lesz, mert nem lehet. Sokan tudják, még többen érzik, de igen kevesen vallják be, mintha valamely féltve őrzött bűnüket takargatnák.

— No annyiért kár volt oda nem adni; mire való neked asszony nélkül a parádé?

— Persze... persze... de azért még sem adom.

Többet aztán nem is beszéltek az egész uton. Öreg este volt már, mikor Miklósházára értek s hogy megállott a szán a Judaky Vincze portája előtt s a két utas ügygyel-bajjal kimászott az ülésből, örülve, hogy kinyújtóztatják elgémberedett tagjaikat. A házigazda barátságosan jött eléjük a lépcsőn, míg a kocsis megkerülte a házat, hogy a hátulsó udvarba hajtsa.

— Gyi te! Villám!

Nagy volt a népszerűség a Judaky-kurián. Vincze estejéi ünneplik ma s erre az alkalomra évről-évre össze szokott gyűlni a vidék minden fegyverfogható gentry familiája.

Hogy a házigazda szíves készséggel beljebb erőltette ujonnan jött vendégeit, a széles kőköcskával kirakott, fehér oszlopos tornáczról, az előszoba már tele volt téli ruhákkal. A konyhából meg inyesiklandoztató pecsenyesistergés hallatszott. Török és Tárnay levetették a bundát s egyet sordorva bajszaikon, benyitottak a barátságos, tágas nagy szobába, a hol már szép társaság volt együtt.

Judakyné háziasszonyi kötelességeit egyelőre átruházta Margit és Zsuzsa leányaira és teljesen átengedte magát a ferblizés izgató gyönyöreinek.

— Isten hozta az urakat! Tessék, szálljanak meg nálunk. Mi van érte?

— Két ás.

— Az kevés, nekem háromszorosom van s mig besöpört egy csukasszát, oda fordult Törökhöz: — Maga is érti ezt a nemes mesterséget. Üljön le hatodiknak.

— Kezét csókolom! Vannak már elegendő. A házikisasszonyok ott jártak-keltek a vendégek között, hófehér köténnyel maguk előtt. A női vendégek nagy része báliasan volt öltözve s az urak vegyesen. Ki frakkban, ki mándliban. A mint az ilyen falusi névestéken szokás.

Valamelyik nap a nők fényüzése ellen olvastam egy cikket. Nő irta és meglehetősen fánatizmussal védelmezi az egyszerűséget. Hiábavaló szélmalomharca pedig, melybe jó Don Quichotte óta annyinak beletört a lándzsája.

Nem, a társadalmi bajoknak nem oka a nők luxusa, csak eredménye. Az eredmény pedig logikai pontossággal bekövetkezik valahányszor az ok létezik. Hiába üldözzük a luxust, mikor az szükségképeni és — jelen állapotában — sokkal erősebb, mint az ember.

Erkölcsök kellenének, de tudtommal azt nem árulják semmiféle konfekcióban s mivel drágább, mint a pénz, egyszerűen kinevetik s rámondják: nem kell.

Addig pedig mind fúhatják az egyszerűség fűfa-tillinkóját a réztányér és nagydob mellett, ki fogja meghallani?

(Folytatjuk.)

h.

HIREK.

— Közigazgatási bizottsági ülés. A vármegye közigazgatási bizottsága folyó évi június hó 9-én délelőtt 10 órakor tartotta meg rendes havi ülését gróf Bethlen Pál főispán elnöke alatt. A bizottság választott tagjai közül jelen voltak: gróf Kornis Viktor, Simó Lajos, Hatfaludi József és Rettegi Sándor. Barcsay Tamás és gróf Wass Béla távolmaradásukat igazolták. A bizottság teljes ülésében az előadók határozati javaslatok módosítás nélkül elfogadtattak. A teljes ülés végeztével a bizottság erdőrendészeti és árvaügyi különdítsági albizottságok ülései tartattak meg.

— A sorozás Désen. Négy napon keresztül folyt Désen a fősorozás. Előbb a dési járás állítási kötelesei, utóbb 14-én pedig a városi illetőségűek állottak sorozó-bizottság elé, melynek elnöke polgári részről Placsintár Ödön, főjegyző; katonai Hersch és Lepesch alezredek voltak. A sorozás

A Duka Berczi bandája ott hangolt a szomszédos kis benyilóban, míg Csigányi Zsiga rájuk nem kiáltott, hogy: Ácsi! s oda hajolva a primáshoz, halkán egy új magyar nótát fűtyölt a fülébe. Pár percz múlva már az egész banda rágyujtott, hogy:

Száz a ludam, a gunárom tizenhárom,
A tilosat egyedül csak magam járom!

Judaky Vincze egyre hordta be a boros pisztolyokat és ágyukat, kedvvel magyarázva vendégeinek:

— Ez, ebben a sötét, nagy üvegben karcos. A kinek rizlingi kell, az is van itt, a karsu butélikban. Az meg ott a saját termésű ürmös borom. S a poharak összezsenedültek a hosszú terített, asztal fölött.

Török Béla elvegyült a leánytársaságban. Tárnay meg leült a borozók közé. Érdekes arczu, napbarnított, izmos ember, rengeteg fekete bajusszal, egészséges, határozott metszésű piros ajkai fölött. Már nem egészen fiatal és egy szerencsétlen házasság romjai vannak háta mögött.

Az asztalfőn ül az öreg Horváth Ádám. Nagyon öreg ember, de azért jól bírja magát s a mellett szépen és őszintén kezeli a boros poharat. Valamikor a zavargós időben politikai fogoly volt s erről nagyon szeret beszélni. Ha egyszer belejön, se hossza, se vége a hazafias, kesergő lelkesedéstől duzzadó előadásának. Valaki elnevezte Rabonbánat-nak. Ez aztán rajta maradt. Nem is hívja másként senki, mint az öreg Rabonbánat.

Az asztal másik végén ül Blanzburg ezredes, a kiről az az anekdota kering, hogy egyszer a hadnagy fiát reportra állíttatá maga elé s ott ráírt, hogy:

Hadnagy ur! mivel indokolja, hogy önt piszkos adósságok miatt feljelentették?

A hadnagy haptákba vágta magát ezredparancsnoka előtt s keményen a szemé közé nézve válaszolt neki:

TÁRCZA.

Elveszett paradicsom.

Írta: GOTTIER LAJOS.

A hó sűrű pelyhekben kezdett hullni s erősen alkonyodott, daczára, hogy még csak délután 4 óra volt. A parádés kocsis nagyot csördített s a két vasderes tánczolva, viczkádozva röpitette tova a kis szánt a miklósházi országúton. A szánon két, farkasbőr bundába burkolt magyarült, kiknek csak az orruk hegye, meg jégcsapos bajuszuk látszott ki a kucsma és bunda közül. Hogy a sziladi csárdához értek, a kocsis megállította a lovakat és cserép-pipáját tisztességtudóan kivéve a szájából, hátrafordult:

— Nagyságos uram!... izé... csak azt akarom mondani, hogy muszáj ám meginnya egy kis pálinkát, mert megvesz az Isten hidege Miklósházáig.

— Jól van, Bálint, csak siessen.

S míg a vén kocsis leugrott a bakról és bement a zsidóhoz, az urak előczihelték a belső zsebekből dohányzó rekvizitumaikat, hogy rágyujtsanak. Akkorra már Bálint is kijött a kocsmából s szolgálatrakészen odatartotta nekik, két marka közt, a lábszáran végighuzott füstölő, kénköves gyujtót.

— No Bálint, most már mehetünk.

Mig Bálint az ülésen fészkelődött, Török Béla oda szólt Tárnay Gábornak:

— Azért a két vasderesért megadnék ezer pengőt.

— Annyiért nem eladó.

— Hát?

— A muhai báró 1200 bögöt ígért érte, mégse adtam. Fajlovak ezek: parádéra valók.

az Angol-szálló nagytermében folyt le s polgári orvosokként dr. Wettenstein Nőé és dr. Kustár Gyula működtek közre. Az eredmény általában kielégítőnek mondható, mert az előállítottak 20%-a bevált katonának.

— **Kitüntetett bányász.** Désaknáról írják: folyó hó 12-én d. u. 2 órakor a sóbánya „Intézkedő”-je előtt érdekes esemény történt. A bányászság (hivatalnokok, altisztek, munkások) és a meghívott községi és egyházi előljáróság s más helybeli lakosok megjelentek ott, hogy Sárta Simon nyugdíjas sóraktár-őr részére a legfelsőbb helyről érkezett kitüntetés, ezüst érdemkereszt átadásánál jelen legyenek. Az ünnepély lefolyása: az átadás előtt a bányász zenekar a „Hymnus”-t elfújván, Wiesner bányafőnök mély hódolattal emlékezett meg Ő Felségéről, kinek magas figyelme idáig eljutott, megemlékezett a kitüntetett hű, fáradatlan, pontos szolgálatáról s feltűzte az érdemkeresztet. Ezután a kitüntetett néhány szóval megköszönvén a nem várt kitüntetést, a zenekar újból a Hymnusba kezdett, mely után az ünnepély véget ért.

— **Anyakönyvi kinevezés.** A belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Szolnok-Dobokavármegyében a kozárvári anyakönyvi kerületbe Dánfi Benő népiskolai tanítót a születési és halotti anyakönyvek vezetésére szorító hatáskörrel, anyakönyvvezető-helyettessé nevezte ki.

— **Önképzőköri záró közgyűlés.** A dési m. kir. áll. főgimnázium önképzőköré június 12-én d. e. 3/4 11 órakor az intézet tornatermében Jókai Mór emlékének megünneplésével egybekötött zárógyűlést rendezett. Az önképzőköri gyűlés lefolyása következő volt: 1. Jegyzőkönyv felolvasása és hitelesítése. 2. Emlébeszéd Jókai Mór fölött. Tartotta Tóth Béla VII. oszt. tan. 3. Szendörgő. Énekelte a főgimnázium férfikara. 4. Mi atyánk. Pósa Lajostól. Szavalta Ágai Andor VI. oszt. tan. 5. a) Hegedű-négyes, Bátoritól. Előadta a ifj. zenekar. b) Bercsényi nótája, hegedű-szóló. Előadta Lebovics Mór VII. oszt. tan. 6. Jókai költszete. Felolvasta Störfer Adolf VII. oszt. tan. 7. Rákóczy emléke, Jókai Móról. Szavalta Bundi-alek Ferencz VI. oszt. tan. 8. a) Reggel az erdőn. b) Nép dalok. Énekelte a főgimnázium vegyeskara. 9. A kör évi beszámolója: a) Titkári jelentés. b) Pénztárnok jelentése. c) Pályadíjak kiosztása s az 1904—1905. évi pályatételek kihirdetése. 10. a) Kurucz dalok. b) Rákóczy induló. Énekelte a főgimnázium vegyeskara.

— **Ügyvédek közgyűlése.** A kolozsvári ügyvédi kamara tagjai vasárnap délelőtt rendkívüli közgyűlésre jöttek össze, hogy a nyugdíj-ügy országos szervezetéről szóló törvényjavaslatról véleményt mondjanak. A közgyűlést, mely az igazságügyi palotának az esküdtszéki főtárgyalásokra rendelt nagytermében folyt le, Dobál Antal elnök vezette, a törvényjavaslatot pedig Mihály József

dr. titkár ismertette. A vitában, mely a kérdésben megindult, többen vettek részt s élénk eszmecsere után a törvényjavaslatot pár nem lényeges módosítással elfogadottnak mondták ki. Fel-szólaltak a többek között: Weisz József dr. elnök-helyettes, Sugár József, Menyhart Gáspár dr., Vertán Endre. A közgyűlés délben ért véget. Déli 1 órára Dobál elnök ebédre hívta a kamara tagjait a „Társadalom” helyiségebe, hova az ügyvédek mintegy 80-an gyűltek össze. A kedélyes lakomán az első tósztot Koleszár Sándor mondotta, ki csinos beszédben méltatta a kamara elnökének érdemeit és poharát Dobál Antal egészségére ültette. A felköszöntőre Dobál Antal meleg szavakban reflektált és a kamara tagjait eltette. Várad Aurél az ügyvédség hivatásáról szólva, azt fejtette, hogy első sorban a jogbizonytalanság, a magyar jogászság hagyományával ellentétes kuszált és zavaros törvényszerkesztési rendszer megszüntetésére kell törekedni és mint az egyszerű és magyar jogászai érzék képviselőjét eltette Dobál Antalt. Polcz Rezső a kamara tisztikarát eltette. Weisz József dr. Mihály József titkárt köszöntötte fel. Mihály József csinos tosztban azt a kívánságát fejezte ki, hogy a kamara tagjai minél később és minél kisebb mértékben vegyék igénybe a nyugdíjgyű rendezésének áldásait. Tompa Camil humoros toasztnban Visky ügyészt köszöntötte fel. A sikerült lakoma négy óra tájban ért véget. Déről részített dr. Berkes Salamon.

— **Jótekonycélú előadás.** A kendilónai áll. elemi iskola növendékei folyó hó 5-én este Szőke Géza áll. tanító vezetése alatt három tanulságos szindarabot adtak elő; szegénysorsu gyermekek segélyezésének jótékony céljára, de egyszersmind az estélyen szép számmal megjelent közönség nagy lelki gyönyörűségére és mulattatására. A nagyobbára közönséges földműves szülők 7—9 éves szereplő gyermekei oly kitűnően s ügyesen adták elő szerepeiket s oly összevágók voltak az előadások, hogy meglepetést és gyönyörűséget szereztek mindenkinek. A miért Szőke Géza állami tanítót illeti az elismerés, úgy a közönség, mint a szülők részéről, mert időt s fáradságot nem sajnáló buzgósággal igyekszik a népnevelés ezen mezén is betölteni nemes hivatását. Ezen a téren első kísérlet volt iskolánkban, de sikere biztatásul szolgálhat a jövőre is. Az estély 32 koronát jövedelmezett a nemes célra. — Egy jelenvolt.

— **Kitüntetett utkaparó.** Érdekes, ritka kitüntetés folyt le, mint nekünk írják, Tihuczán (Beszterce-Naszód vármegye). Egy Perron József nevű 84 éves állami utkaparót jutalmaztak meg szolgálati díszéremmel 40 évig tartó hű és becsületes szolgálatiért. A 84 éves agastyánt a kereskedelmi miniszter még külön 100 kor. jutalomban részesítette. Az érem- és pénzjutalom átadása meg-

kapóan szép ünnepély keretében történt. Bucsi József kir. műszaki tanácsos, Csallner Dániel közigazgatási bizottsági tag, a kir. építészeti hivatal személyzete és összesereglett összes állami utkaparók jelenlétében, szép beszéd kíséretében tűzte az öreg Perron József mellére az érmet. Az elhangzott lelkes beszédet Jámor Adolf kir. mérnök tolmácsolta német nyelven. Weisz Ignác kir. főmérnök román nyelvű beszédben az összesereglett utkaparókat a jó példa követésére buzdította. Végül a kitüntetett agastyán könnyekig meghatva mondott halás köszönetet egyszerű szavakban. Az ünnepély az utkaparók megvendégelésével ért véget.

— **Kinevezés.** A vármegye főispánja Sedlmayer József blenkemezői lakost a nagyilonai járásba II. oszt. utmesterré nevezte ki.

— **Betöréses lopás Apanagyfaluban.** Folyó hó 7-ére forduló éjjel ismeretlen tettesek betörték özv. Berggrün Ödönne apanagyfalusi birtokosnő lakásába, s onnan 1000 korona készpénzt s különböző értéktárgyakat elemelek. A nyomozat a tettesek felfedezése iránt megindult, de mindez ideig eredményre nem vezetett. A dologban az a legérdekesebb, hogy az apanagyfalusi csendőrszakszép ép azon háznak egy oldalszárnyában van elhelyezve, a hol a betörés történt.

— **Művész-estély.** Krémer Jenő, a debreczeni színház művésze és főrendezője, valamint felesége K. Hegyi Lili, a debreczeni színház szubrett énekesnője és Huber Miksa zongoraművész, a debreczeni színház első karnagya, folyó hó 22-én Dé-sen a színházban, jól összeválogatott értékes és mulatságos számokban is bővelkedő műsorral „Művész-estélyt” fognak tartani. A közkedvelt jeles művészek országszerte tartanak ily előadásokat s mindenütt rokonszenvesen és elismeréssel fogadják őket. Az estélyről a következő előleges jelentést adták ki: „Előleges jelentés. Krémer Jenő a debreczeni színház első komikusa, K. Hegyi Lili a debreczeni színház szubrett énekesnője és Huber Miksa zongoraművész, a debreczeni színház első karnagya folyó évi június hó 22-én a színházban nagyszabású művész-estélyt tartanak. Részletes műsort az előadás napján kibocsátandó jelentések nyújtanak. Az estély műsora: — I. Rész. 1.) Chopin „A dur Polonnaise” zongorán előadja Huber Miksa. 2.) Egy kis vihar. Párjelenet. Irta A. Dreyfus. Személyek: férj — Krémer Jenő. Feleség — K. Hegyi Lili. 3.) Delibes Leó „Naila” átirat. Zongorán előadja Huber Miksa. — II. Rész. 1.) „A két veréb”, műdal „A kis Thea”, dal. „A remény”, keringő. „Lili”, keringő. „Dal a regimentről”, kuplé. Énekli K. Hegyi Lili. 2.) „Állatsereglet”, kuplé. „Azt nem lehet kívánni”, kuplé. Előadja Krémer Jenő. 3.) Huber M. „Étude Melodique.” Zongorán előadja Huber M. — III. Rész. 1.) A tót táncmester. Magánjelenet. Irta Gabányi Árpád. Mrekaevicska János, táncmester — Krémer Jenő.

— Ezredes ur! Jeleutem alássan! Nagyon smuczig az apám!

Az öreg kepes embert ölni, ha ezt fölhozzák neki.

Vacsoráig is vigan telt az idő. Mikor aztán a házi kisasszonyok jelentették, hogy tálalva van, a társaság megindult, mint egy népvándorlás az épület másik szárnyában levő ebédlő felé. Judakyné az öreg Rabonbánat karján nyitotta meg a menetet.

Tárnoky a hosszú asztal végén húzódott meg, borozó társai közt, hiába erőltették feljebb.

A se hossza, se vége vacsora a legzajosabban folyt le s mint ilyenkor szokás, toasztokban nem volt hiány. A fiatal lányok alig várták, hogy fölálljanak, a banda olyan tűzzel húzta. De bizony az urak nehezen inditottak. Egy-kettő állt föl táncolni, csupán a fiatalabbjai közül, az is immelámmal. Judaky Zsuzska egész helyesen jegyezte meg, hogy mostanában a fiatal emberek már úgy jönnek a világra, hogy nem szeretnek táncolni.

Bizony, a társaság zöme inkább ivott, kártyáztott és énekel. A háziasszony ismét elfoglalta előbbi helyét, rágyújtott egy vastag szivarra és folytatták ott, a hol elhagyták, a csöndest.

— Ez a kártya kóstál egy koronát. Megadja?

— Ühüm! és Török Béla két koronát blindelt rá s mikor aztán behuzott egy ötforintos kasszát, Margit megszólalt a háta mögül:

— Ha már maga is olyan kiállhatatlan, hogy ott hágy minket a kártya miatt és összenyeri itt a sok pénzt, legalább mutyit adok magával. Jó lesz?

De már abba az anyja is beleszólt:

— Nem engedem Margit. Én is fölállok már mindjárt. Nem is illik, hogy a háziak kártyázzanak.

— Jókör jut eszedbe.

Éjfélután járt már az idő, a mikor Tárnay kissé mámoros fölve, meglegelve az ivást és a zajt, egy csendes zugot keresett, hol egy félórára ledüljön. Több heijiségen ment keresztül, míg egy kis sarokszobába ért, a hol csak egy éjjeli lámpa árasztott halvány világot. Vendég-hálószoba volt,

elkészítve valamelyik vendégnek. Épen le akart dűlni a dívánra, a mikor a karszékből megmozdult valami. Tárnay szeme lassanként megszokta a félhomályt s egy fehér ruhás női alakot látott meg a karszékből.

— Anna! Te vagy az?

Az asszony felemelkedett és ki akart menni a szobából.

Tárnay az ajtó elébe állt.

—Ne menj el! Ha már a véletlen így összehozott bennünket, beszélj akárk veled.

Gyorsan, izgatottan szólt, míg gyufát keresett elő a zsebéből s a mosdóra kikészített gyertyát meggyújtotta.

A szép asszony úgy állt előtte, mint egy szobor, gyönyörű alakján végigomló, fehér selyem ruhájában.

A férfi megfogta kezét, szelid szavakkal készítve a maradásra.

— Annai idő mult el azóta, hogy keserűség nélkül beszélhetünk a multról.

— Nem érzem szükségét, hogy beszéljünk róla. S ha tudtam volna, hogy itt találkozom vél... önnel, biztosítom, hogy el sem jöttem volna.

— Láttam, mennyire kerültél tekintetemet, a vacsora alatt. Pedig elég messze ültünk egymástól. Kérlek maradj egy perczig.

A nő fáradt mozdulattal nyult homlokához s aztán ismét leereszkedett a karszékre. A férfi ott állt előtte és mohón nézett az asszony édes, szép arcába.

— Anna! te nem vagy boldog. Még tudok az arcodból olvasni. Hiszen valamikor nyitott könyv volt az előttem.

A nő keserű gúnnyal mosolygott.

— Soha! soha nem olvastál a lelkemben, mert ha úgy lett volna, akkor még most is férj és feleség lennénk.

— Nem értelek, Anna. Hiszen magad sem tagadtad, hogy Koropcsányi Lászlót szereted. Azért váltam el tőled.

— Abban igazad van, hogy én soha se meglegetődztem előttem, mikor esztelen gyanúsításaidal illetél. Annál büszkébb voltam. Az én viseletem arra nem szorult.

Elhallgatott, de az utolsó szaván megérzett, hogy folytatni fogja.

A férfi áhitattal leste minden szavát.

— Tíz éve annak, de én sem azelőtt, sem azóta rajtad kívül senkit sem szerettem. Az a lealázó gyanu sem birt másra. Hiszen azt be is bizonyítottam, midőn a párba után fölépült Koropcsányit kikoszoráztam. Azóta is megkért most három év előtt, de én nem megyek hozzá, sem máshoz ezen a világon. A ki úgy szeretett, mint én téged szerettelek, az csak egyszer csalódhat ez életben...

Nyugodtan, érthetően beszélt, szemébe nézve volt urának. Csak szép keble pihegése árulta el fölindulását.

Tárnay idegesen nyult tömött, fekete bajuszához.

— Anna! te még mindig szeretsz engem. S mi még elég fiatalok vagyunk arra, hogy egy boldogságot kezdjünk az életben. Bocsáss meg nekem! Felejtsd el a multat. — S mig ezeket mondja, sötét szemében ott lobog a vágy, mely érziazt erőt magában egy asszony boldogítására.

Anna végignéz a dőlczeg, erős emberen s megrázza szép fejét.

— Annak vége. Én nem tudok új boldogságot építeni a régi boldogság romjaira. Nem is szeretlek már többé. De ha olyan balga lennék is, elég volna visszagondolnom a multa, hogy elaltassam a szívemet... feledni nem tudok.

— Anna! kérlek... s Tárnay megfogja az asszony kezét, mit az szeliden, de határozottan von el tőle, mialatt álmódóva néz az éjjeli lámpa rózsaszínű fényébe, mintha onnan akarná összeszedni a mult emlékeit.

— Nem, nem! Hiszen én utolsó perczig nem hittem, hogy végrehajtod a válópört. Biztosra vettem, hogy meghánod örült féltékenységedet. S még

2.) „Gyöngye violának letörött az ága“, kurucz-dal. „Megirtam a levelet“, kurucz-dal. „Sötét erdő sűrűjéből“, népdal. „Nadfedele kis házikóm“, népdal. Énekli K. Hegyi Lili. 3.) „Táncz-kettős“ a „Hajduk hadnagy“-ából. „Furcsa nekünk itt a módi“ (Cake-Walk), „Kecske-dal“ (kettős) a Niobe operettből. Éneklik és tánczolják: K. Hegyi Lili és Krémer Jenő. Előadás kezdete este 8 órakor. Helyárok a rendesek. Jegyek előre válthatók Gálócsi Samu könyvkereskedésében, az előadás napján este 7 órától a színházi pénztárnál.

— **Esküvő.** Eperjesy József nagylondai áll. iskolai igazgató-tanító és Timbus Mariska, özv. Timbus Lászlóné kedves leánya a napokban léptek egymással házassági szövetségre Désen. A polgári egybekötést Ilosvay Jenő polgármester helyettes teljesítette. Az egyházi áldást pedig nagytiszteletű Vásárhelyi Boldizsár adta az ifjú párra meghatóan szép beszéd és áldás imával. Nász-nagy tanúk és nászasszonyok Bartos Dezső nagylondai telekkönyvvezető és ifj. Hering János dési birtokos és nejeik voltak. Jelenvoltak a királyi tanfelügyelőség részéről Rakusz Lajos és Sipos Zoltán. A megyei tanítótestület részéről Budai Elek. Továbbá Balló János birtokos és neje. Az esküvőt kedélyes nászbed követte, melyen számos pohárköszöntő hangzott. Az ifjú pár még aznap a délutáni vonattal elutazott új otthonába Nagylondára. Áldás kísérfé frigyüket.

— **Államsegély.** A vallás- és közoktatási miniszter a mohályi gör. kath. tanító fizetését 800 koronára kiegészítette.

— **Évzáró vizsgák sorrendje.** A dési ev. ref. fiúiskolában: tornavizsga június hó 19-én d. u. 5—6-ig az iskola udvarán. Tantárgy vizsgák: június 20-án d. e. 9—12 óráig I. oszt., d. u. 3—6-ig a II. osztálynak. 22-én d. e. 9—12-ig a III. oszt., d. u. 2—5-ig a IV. osztálynak. 25-én d. e. 10 órakor kezdődőleg évzáró-ünnepély. A tantárgyvizsgák és évzáró-ünnepély a templomban fognak megtartatni.

A dési róm. kath. elemi fiú- és leányiskola vizsgái: június 16-án d. e. 9 órakor a fiúiskola I., II. osztályának, d. u. 3 órakor a fiúiskola III., IV. osztályának vizsgája. 17-én délelőtt 9 órakor a leányiskola I., II. osztályának, d. u. 3 órakor III. és IV. osztályának vizsgája. 19-én d. e. 9 órakor az osztályozás felolvasása, a tanév ünnepélyes bezárása és hálaadó istentisztelet. A leányiskola női kézimunkái a IV. oszt. tantermében lesznek kiállítva.

— **Évzáró vizsga és zárünnepély az árpástói áll. iskolában.** Az árpástói áll. népiskola tanítótestülete folyó hó 19-én vasárnap d. u. 1 órakor kezdődőleg tartja évzáró vizsgáját, mit követni fog hangversenynyel egybekötött zárünnepély. A

azután is, évekig vártam, hogy visszatérsz hozzám. Mialatt te tele marokkal tépted a rózsákat. Most már örökre vége mindeennek.

— Anna! ne mond ki azt a szót. Én jobban szeretlek, mint valaha és reméled elárulja, hogy te is szeretsz. Anna! csak reményt nyujts nekem, én minden áldozatra, vezeklésre képes vagyok érted.

A szép asszony felállt a karszékből s megérintette a férfi bal vállát.

— Igazán sajnálnálak, ha komolyan hinnéd, hogy szavaid hatással vannak rám. Utaink szétváltak és sohase találkozunk többé ebben az életben. Én holnap ismét visszautazom anyámhoz a fővárosba és biztosra veszem, hogy később magad is nevetni fogsz mai balgaságod fölött.

S ezzel uszályát fölfogva, lassan kiment a szobából.

A férfi ámulva nézett utána. Az ebédlőből idehallatszott a mulatók zaja. Épen Török Béla dirigálta a cigányt.

— Berci te! A zokogóját! Huzd rá! S a czimbalmos halkan rákezdte, míg Török remek bariton hangján dalolt hozzá:

Hanem hogyha elfog a búbanat téged,
Akkor tudd meg, hogy mi voltam én tenéked!

Tárnay egy könnyet morzsoltsz szét szemeiben, azután ő is a mulatókhoz ment. Odabent nagy örömmel fogadták, a kik azt hitték róla, hogy megszökött.

Blanzburg ezredes tele volt már, mint egy burkus ágyu s örült, a mikor meglátta, hogy van itt még valaki, a kivel lehet brudert inni, mert már mindenkivel per „te“ volt a társaságban. Mentén a nyakába is borult Tárnaynak:

— Szervusz! Krisztigott!

A szomszédos, sötét szobában pedig ezalatt egy fehér ruhás asszony állt az ablaknál s lázasan lüktető halántékát odanyomta a hideg ablaktáblához.

vizsgát Csejdi Jenő ev. ref. lelkész imája és az iskolai növendékeknek 3 szólamu dalkara a Hymnus elénekülésével fogja megnyitni. Az ünnepélynek szép és változatos műsora lesz, a szavalatokon kívül a mindennapi és ismétlő tanköteles növendékeknek külön-külön szervezett háromszólamu és a férfi négyszólamu dalárda fog előadni hazafias és népdalokat. Bányai Ferencz igazgató-tanítónk lankadatlan szorgalmával e 10 év óta iskolázatlan községben a tanév kezdetétől minden varakozást felülmúló sikert ért el. Már a folyó évi márczius 15-iki ünnepély oly szépen sikerült, a három dalárdának szívet nemesítő és lelket gyönyörködtető hazafias népdalai oly szakszerűen voltak betanítva, hogy nemcsak bámulatra ragadták a szép számu közönséget, hanem a szülők szemekből örömkönnyekeket lehetett látni. Örömmel várjuk e hó 19-ét, mert ismét kilátás van egy sokáig emlékeztetben maradó ünnepélyre.

— **Gyászhir.** Klein Ignác igazgató-tanítót gyász érte. Atyja Klein József a borsodmegyei Alsó-Ábrányban, folyó hó 12-én, 86 éves korában meghalt.

— **Szövetkezeti ügyek.** A dési ipari hitelszövetkezet bőripari szakcsoportja részére a m. kir. kereskedelemügyi miniszterium által engedélyezett 3 darab varrógép megérkezett. Ezzel a szakcsoport üzemét tetemesen kibővítheti, mert a felsőrészek készítését is hatáskörébe vonja. A szakcsoport e tárgyban a következő értesítést bocsátja ki, úgy a város, mint a vidék bőriparosaihoz:

A dési ipari hitelszövetkezet bőripari csoportja ezennel értesíti czimet, hogy a rendelkezésükre álló és legújabb beállított gépeink segítségével abban a helyzetben vagyunk, hogy mindennemű felsőrész, gomblyukkötés, tűzelés és más kényesebb és gyors kiállítást igénylő munkákat az eddigi szokásos áraknál olcsóbban állítunk elő, főtér 8 sz. a. üzletünkben. Szövetkezeti tagok 10% engedményben részesülnek. Dési ipari hitelszövetkezet.

Felhívjuk egyuttal olvasóink figyelmét a szövetkezetnek lapunk jelenlegi számában közölt mérleg és nyereség számláira.

— **Betegsegélyező pénztárak.** A kereskedelemügyi miniszter folyó évi április hó 15-én kiadott 20146. sz. a. rendeletében kimondotta, hogy a kórházba felvett tag részére kiállított utalvány időbeli korlátozásokkal csak azt juttathatják kifejezésre, hogy a kórházi és ápolási költségeket legfeljebb 20 hét tartamán át tartoznak fizetni, mely időtartamba azonban beszámítandó az az idő, a melyre nézve az ápolat netalán már segélyben részesült. Más időbeli korlátozásnak az utalványon helye nem lehet.

— **A felsőbányai vasút építése.** A felső-

bányai vasút építése rohamosan halad előre, a töltés már néhány kilométeren majdnem egészen készen van. Az alapozás, ácsmunka, tisztogatás stb. szintén serényen folyik. Legújabb hír szerint a megnyitás augusztus 25-én lesz.

— **Állategészségügyünk.** Szolnok-Dobokavármegyében az elmúlt héten az állategészségügy következően: állott Takonykor és bőrféreg: Dés. Ragados száj- és körömfájás: kékesi j. Buza 10 u., Szamosujvári j. Moró 1 l., Széplak 1. l. Rühkór: csákigorbói j. Szurduk ló; dési j. Gáncs ló; kékesi j. Magyarborzás ló; magyarláposi j. Dánpataka 2 u. ló, Kosztafalva ló, Láposdebrek ló; nagylondai j. Gyulaszeg ló, Karulyfalva ló, Közfalu ló, Letka ló, Sósmező 2 u. ló. Sertésorban: kékesi j. Mányik. Sertésvész: csákigorbói j. Aszó 4 u.; dési j. Csicsógyörgyfalva 1. l., Szentbenedek 1 t.; magyarláposi j. Magyarlápos 5 u., Rogoz 3 u.; nagylondai j. Dobrocina 9 u., Tőkepataka 1 t.; szamosujvári j. Ördöngösfűzes 8 u.; Dés 7 u.

— **Nyilvános számadás és köszönet.** A Désszamosujvári könyvnyomdászok által 1904. évi június hó 5-én Szamosujvárt rendezett tánczvigalom alkalmával összes bevétel volt 375 kor., kiadás 174 kor. 50 fill., tiszta jövedelem 200 korona 50 fillér.

Jegyeiket megváltották: Demeter Béla, Kiss János 20—20 kor., „Szamosujvár“ szerk. és kiadóhivatala 15, Révai Mór országgyűlési képviselő, Todorán Endre, dr. gróf Wass György, Kádár József, Goldstein Jakab 10—10, Pongrácz Antal 8, dr. br. Horváth Emil 6, Oncs József lelkész 5, Moldován Simon 4, ifj. Temesvári István, Szemváry József 3—3, dr. Gopcsa László miniszteri tanácsos, özv. Kassa Sándorné, Koppingyán László, Csicsován Gusztáv, Tódorffy Lukács, Papp Béla, Urmánczy Gábor 2—2 koronával.

Felűfizettek: Nagy János 2 kor., Pongrácz Jenő 1 korona 20 fillért, Medgyesy Lajos, Véber János, Véber József 80—80, Papp Aurél, Kimpán Simon, Rácz Emil, Szahula István, Kádár Zoltán, Bartha János, Gönczy Mihály 40—40, Marosán Tódor 20 fillért.

E helyen mondunk hálás köszönetet mindazoknak, kik a tánczvigalom sikerét anyagilag és erkölcsileg előmozdítani szívesek voltak. — A rendezőség.

— **A magyarországi munkások rokkant- és nyugdíj-egylete** dési fiókpenztára 19-én vasárnap d. u. 2—4-ig befizetési órát tart a volt polg. fiúiskola emeleti helyiségben.

Kiadja a szerkesztőség.

Dési ipari hitelszövetkezet

mint az Országos Központi Hitelszövetkezet tagja.

Vagyon. Mérleg-számlája 1903 december hó 31-én. Teher.

1	1	Pénztári készlet . . .	8237 82	1	2	Befizetett üzletrészek . . .	1855 —
2	3	Váltókölesönök . . .	30290 —	2	8	Tartalék-alap . . .	80 06
3	6	Központi betét . . .	35 74	3	4	Központi hitel . . .	21100 —
4		Vállalkozók tartozásai:		4	5	Központi folyószámla . . .	1227 08
17		a) Szamosujvári építés . . .	245 78	5	7	Központi előleg . . .	196 25
19		b) Berendezési vállalat . . .	13 60	6	20	Államsegély . . .	12000 —
			259 38	7	21	Berendezési államsegély . . .	439 37
				8		Vállalkozók követelése . . .	
				16		a) Kórházépítés . . .	975 35
				18		b) Méntelep . . .	69 —
				9	22	Átmeneti kamatok . . .	1026 35
				10	23	Nyereség . . .	300 —
							598 83
			38822 94				38822 94

Tartozik. Nyeremény-számlája 1903 december hó 31-én. Követel.

1	10	Üzleti költségek . . .	42 39	1	9	Kamatjövedelem . . .	641 22
2	23	Nyereség . . .	598 83				
			641 22				641 22

AZ IGAZGATÓSÁG:

Demeter Béla s. k. Erdélyi Károly s. k. Feichter Albert s. k. Vass István s. k.
Gábre János s. k. Sándor Dávid s. k.

Jeleg mérleg- és nyeremény-számlát megvizsgálván, annak egyes tételeit a fő- és segédkönyvekkel mindenben megegyezőnek, a törvény és alapszabályok értelmében készültnek találtuk.

Dés, 1903. év december hó 31-én.

A FELÜGYELŐ-BIZOTTSÁG:

Gaál István s. k. Kűhbacher Ferencz s. k. Léner János s. k. Basa József s. k.
f. b. tag. f. b. elnök, központi kiküldött. f. b. tag. f. b. tag.

HIRDETÉSEK.

Sz. 4181—904.

Arlejtési hirdetmény.

A tanács közhirrre teszi, hogy a városi iroda és levéltár helyiségeinek kibővítése tárgyában a **folyó 1904. évi június 23-án d. e. 10 órakor** a városháza nagytermében nyilvános árlejtés fog tartatni.

A feltételek, terv és költségvetés hivatalos órák alatt a levéltárban megtekinthetők.

Dés város tanácsának 1904. június 8-iki üléséből.

Szilágyi Albert,
polgármester.

Losonczy István,
főjegyző.

Szám 206—1904. végrh.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a kolozsvári kir. törvényszék 1904. évi 5223/1904. számú végzése következtében id. Sipos Gábor kolozsvári ügyvéd által képviselt, magyar-francia biztosító részvénytársaság javára, Papp János ellen 182 korona 4 fillér s jár. erejéig 1904. évi május hó 21-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 900 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: ökrök és lovak nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csákgorbói kir. bíróság 1904. évi V. 163/1. sz. végzése folytán 182 kor. 04 fillér tőkekövetelés, ennek 1903. évi október hó 31-ik napjától járó 6% kamatai, 1/8% váltó-díj és eddig összesen 58 kor. 16 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig is Zálhán, a helyszínen leendő eszközölése az 1904. évi június hó 23-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvényezikk 107 és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Csákgorbón, 1904. évi június hó 7-ik napján.

Roska János,
kir. bírósági végrehajtó.

Pénzkölcsönt

közvetíték a legnagyobb discretio és legelőnyösebb feltételek mellett **katonatiszteknek, állami, megyei, városi és magántisztviselőknek, továbbá tanítók és papoknak is,** fizetés- és nyugdíjelőjegyzésre

20 évi törlesztés mellett, 7 százalékra.

Állami alkalmazottaknak, gazdálkodóknak, iparosoknak és minden hitelképes egyénnek 200 koronától a legmagasabb összegig

Havi vagy 1/4 évi törlesztésre

konvertálok birtok- és házkölcsönöket 10—65 évi előnyös törlesztéssel vagy felcserélem azokat 4 százalékos kölcsönre.

Radó Mihály, bankbizományos

Budapest, Szövetség-u. 11. Válaszbélyeg csatolandó.

FÜRDŐIDÉNY MEGNYITÁS a sztojkai gyógyfürdőben június hó 15-én.

Fürdőidény június hó 15-től szeptember hó 15-éig.

Június 15-től július 1-ig, augusztus 25-től szeptember 15-ig a szobaárakból 30% engedmény adatik.

Sztojkafürdő idegbajosok és üdülők részére legalkalmasabb klimatikus gyógyhely, fenyves erdőkkel borított hegyekkel körülvéve. — **360 m. magasságban a tenger színe fölött.** — A sztojkai gyógyforrás lugos sós ásványvize orvosi tekintélyek állítása szerint, kitűnő hatású gyógyviz és mint közkedvelt természetes ásványvíz országszerte ismeretes.

Csodahatású mindennemű gyomorbajoknál! — Cukorbetegségeknek speciális gyógyszer! — Női bajoknál a sztojkai ásványvíz páratlan!

GYÓGYTÉNYEZŐK: fürdő-, ivó-, belélegző-gyógymód. Van hidegvízgyógyintézet és savókúra. A sztojkai ásványvíz, mint élvezeti ital borral és gyümölcszörppel vegyítve, igen kellemes és egészséges. — **A vendéglő kezelését egy jóhírnevű vendéglős vette át.** — Kitűnő magyar és francia konyháját személyes felügyelete alatt fogja vezetni; valamint a betegek részére a fürdőorvos rendelete szerint, külön gonddal, gyógymód szerinti ételeket készít. — Gondoskodva van valódi, tisztán kezelt borokról. Az étel és italneműek ára és jó minőségére felügyel, valamint kíváncsra bővebb felvilágosítással szolgál s fürdő-prospektust díjmentesen küld a

Sztojkai gyógyfürdő és ásványvíz bérletigazgatósága Sztojkán, (Szolnokdobokamegye) Posta: Sztojka-fürdő.

Vasutállomás: Dés—Galgó (Szolnok-Dobokavármegye). Nagy-Bánya (Szatmármegye).

KIADÓ LAKÁS!

Serház-utca 1. sz. alatt a földszinten

azonnal kiadó

6 szobából, konyhából és mellék-
— helyiségekből álló úri lakás. —

Értekezhetni lehet e lap kiadóhivatalában.

Üzletáthelyezés.

DEMETER és KISS
könyvnyomdája =

= könyvkötészete

a Dés város tulajdonát képező

Rákóczi házba költözött,

hol e szakba vágó munkák minden időben felvételnek, s legolcsóbban, izlésesen és gyorsan elkészíttetnek.

Alapított 1875-ben.

Feuerstein Farkas

könyvkötő-üzlete Désen, a csizmadia árúcsarnok alatt.

Ajánlkozik

könyvkötő és díszművek

olcsó elkészítésére.

Elvállal könyvtári, irodai, üzleti, körjegyzők, szolgabírák és iskolák részére főkönyvi és községi kezelési könyvek bekötését és olvasó-egyleti kötést keretbe tartozó munkákat a legizlésesebben a jutányos áron.

Felszerelve papírvágó-, aranyozó, sodronyfonó és számozó-gépekkel könyvek számozására.

Aranymetészek a legkülönlegesebben eszközöltenek.

Kir. törvényszéki szállító.

Jó munka!

Jutányos árak!

Hirdetések

felvétetnek e lap kiadóhivatalában

Serház-utca 1. szám.

Kitűnő minőségű és legmagasabb szilárdságú Portland-Cementet ajánl olcsó áron a

Brassói Portland-Cement-Gyár

BRASSÓBAN.

Désen kapható: BRUGOVITZ JÓZSEF fűszerkereskedésében.

7—30

Nyomatott Demeter és Kiss könyvnyomdáján